

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 278/2018-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. apríla 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžr 2/2017 z 24. januára 2018, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 18. apríla 2018 doručené podanie [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky*“, z ktorého obsahu možno vyvodiť, že ním namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 10 Sžr 2/2017 z 24. januára 2018 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

Podanie sťažovateľa neobsahuje žiadny petit – návrh na rozhodnutie vo veci samej, hoci sťažovateľ v ňom konštatuje, že *„Sťažovateľ je povinný presne formulovať návrh na rozhodnutie vo veci samej...“*. K podaniu nie je priložené ani splnomocnenie udelené advokátovi na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

Prílohu sťažnosti tvorí napadnutý rozsudok najvyššieho súdu, z obsahu ktorého vyplýva, že sťažovateľ bol účastníkom katastrálneho konania o návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti sp. zn. V 982/14 na základe kúpnej zmluvy uzavretej 10. októbra 2013. V tomto konaní Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor (ďalej len „odporca“) rozhodnutím č. k. V 982/14-03 zo 14. apríla 2015 zastavil konanie o návrhu na povolenie vkladu z dôvodu absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorú správny orgán ustálil ako predbežnú otázku.

Proti tomuto rozhodnutiu sťažovateľ podal návrh na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 44 Sp 28/2015 z 30. mája 2016 tak, že rozhodnutie odporcu ako vecne správne potvrdil. Proti označenému rozsudku krajského súdu sťažovateľ podal odvolanie, o ktorom rozhodol najvyšší súd napadnutým rozsudkom tak, že odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„... podľa názoru sťažovateľa boli porušené základné práva alebo slobody... Z dôvodu, že odporca (Okresný úrad Trnava) katastra nehnuteľnosti, ako správny orgán nepreskúmal skutočnosti vo všetkých bodoch rozhodnutia a to sú: ... účastník konania kupujúci neodstúpil od zmluvy a predávajúci nemal platné odstúpenie od Kúpnej Zmluvy pred vydaním rozhodnutia o návrhu na vklad, dňa 18. 11. 2014, bolo doručené kupujúcemu,

že predávajúci odstupujú od Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 10. 10. 2013, s kúpnu cenou vo výške 40 000eur. Kupujúci vyjadril nesúhlas na odstúpenie od kúpnej zmluvy... na to aj Kupujúci zareagoval poslaním dňa 1. 12. 2014 doporučené podal námietku a nesúhlas voči danej veci... táto námietka a nesúhlas im bola zaslaná avšak predávajúci odmietol ju prevziať, ktorá mu bola doručená dňa 3. 12. 2014... Preto chceme poukázať, že odstúpenie od danej zmluvy je neplatné podľa Občianskeho zákonníka. Začalo to tým, že dňa 17. 03. 2014 bolo doručené OU TT KO manželov [REDAKOVANÉ] o podaní tesného oznámenia na osobu pre podozrenie spáchaného trestného činu podvod. Prílohou oznámenia bola zápisnica o navrhovateľovi (kupujúci) trestnom oznámení č. ORPZ-TT-OKP2-3-043/2014. Dňa 27. 03. 2014 vydal OU TT KO rozhodnutie o prerušení konania č. V 982/14-01 podľa § 31a písmena a) katastrálneho zákona konanie prerušil a malo pokračovať po ukončení trestného konania s prihliadnutím na jeho výsledok a tu chcem podotknúť, že nebolo nám doručené žiadne právoplatné rozhodnutie a ani OU TT KO si ho nevyžiadal, nakoľko predávajúci, už v danej vypovedal. Ďalšie je otázkou zo dňa 07. 01. 2015 oboznámil OU TT KO manželov [REDAKOVANÉ] s podaním odvolaním a poskytol im lehotu na vyjadrenie. Dňa 19. 01. 2015 bolo OU TT KO doručené vyjadrenie predávajúcich k odvolaniu a tu chcem podotknúť, že nám nebolo doručené žiadne vyjadrenie predávajúcich nakoľko sme účastníci konania a nemohli sme sa vyjadriť k danému odvolaniu. Preto OU TT KO, nezákonne zastavil správne konanie § 31b katastrálneho zákona -Zastavenie konania o návrhu na vklad. Ďalej chceme uviesť, že v danej veci v odôvodnení rozhodnutia sud rozhodol, že rozhodnutie odporcu je v súlade správne so zákonom uvádza, že navrhovateľ aj zúčastnené osoby zhodne uviedli, sumu - 40.000,- eur za ktorú mala byť nehnuteľnosť predaná a ktorú obsahuje kúpna zmluva zo dňa 10. 10. 2013 v článku IV., nie je skutočnou cenou na ktorej sme sa dohodli čo je úplný nezmysel navrhovateľ(kupujúci) a predávajúci sa dohodli na kúpe danej nehnuteľností a to na sume - 40.000,- eur. Kúpna zmluva bola podpísaná dobrovoľne bez nátlakov, zrozumiteľná a bez väd, čo vyjadrili svojim súhlasom a podpísali na matrike v Trnave. V uznesení spis CVS: ORP-576/4-VYS-TT-2014KP zo dňa 07. 05. 2014 uviedla, že bola vypočítaná predávajúca [REDAKOVANÉ], ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že s kupujúcim [REDAKOVANÉ] podpísala dve verzie zmlúv. Prvá verzia zmluvy bola na -40.000,- eur, ktorú podpísovali 10. 10. 2013, táto verzia zmluvy je riadne podpísaná všetkými stranami, overená na matrike v Trnave a táto verzia je vyhotovená len v

jednom originály. Túto zmluvu má k dispozícii Kupujúci. Druhá verzia zmluvy bola na - 116.800,- eur ktorú podpisovali 10. 10. 2013, táto verzia zmluvy je riadne podpísaná všetkými stranami, overená na matrike v Trnave a táto verzia je vyhotovená len v dvoch vyhotoveniach. Stále len vykonštruované nepravdivé výpovede predávajúcich vo výpovedi zápisnici o trestnom oznámení spis OKRPZ-TT-OKP2-3-043/2014 v Trnave uviedla predávajúca [REDAKOVANÉ], že nikdy nepodpisovali žiadnu verzia zmluvy na - 40.000,- eur vo výpovedí je hneď zrejmé, že predávajúca nepravdivo vypovedá tu chceme poukázať, že proti navrhovateľovi (kupujúci) nebolo vznesené žiadne tresne konanie, tak prečo odporca (Okresný úrad Trnava) nepovolil návrhu na vklad nehnuteľnosti D V982/14, ďalej dňa 27. 03. 02014 vydal OU TT KO rozhodnutie o prerušení konania, vedené pod č. V982/14 prerušil z titulu predbežnej otázky, ktorú predstavovalo tresne oznámenie, ktoré bolo začaté na základe tesného oznámenia manželov [REDAKOVANÉ] voči p. [REDAKOVANÉ] zo dňa 12. 03. 2014. Konanie o povolení vkladu do katastra nehnuteľnosti malo pokračovať po ukončení trestného konania, s prihliadnutím na jeho výsledok prečo nebolo vydané rozhodnutie o povolení a na vklad nehnuteľnosti D V982/14 a odporca (Okresný úrad Trnava) nevydal žiadne rozhodnutie na vklad nehnuteľnosti D V982/14. Voči navrhovateľovi (kupujúci) nebolo vznesené žiadne tresne obvinenie. Ďalej do pozornosti dávame otázku prečo dňa 3. 12. 2014 odporca (Okresný úrad Trnava) vydal rozhodnutie č. V-982/14-02, ktorým konanie vedené pod č. V/982/14 zastavil podľa § 31b ods. 1 písm. b) katastrálneho zákona odôvodnil to, že kupujúci odstupujú od zmluvy , dôvod vyhlasovali, že oni nikdy takú zmluvu nepodpisovali a zrazu odstupujú od kúpnej zmluvy, zase nepravdivosť predávajúcich na danú verziu vo výpovedi vypovedala predávajúca a uviedla... odstúpiť možno len od zmluvy, ktorá bola uzavretá platne. ... máme za to, že predávajúci zavádzajú a trestné oznámenia napadnutého rozsudku krajského súdu súčasne dôvodil zaujatosťou senátu krajského súdu, pretože z napadnutého rozsudku prvostupňového súdu vyplýva, že senát, ktorý vo veci konal a rozhodoval sa vôbec nevysporiadal so žiadnymi námietkami nim uvedenými v odvolaní. Zaujatosť senátu krajského súdu videl v jednotlivých úkonoch a z odôvodnenia rozsudku, z ktorých vyplýva, že senát nekriticky prijal tvrdenia kupujúceho a aby ich vyhodnotil vo vzťahu k čestným vyhláseniam a iným písomnostiam predloženým kupujúceho, že postup senátu krajského súdu jednoznačne vzbudzuje jeho pochybnosti o nezaujatosti, a preto mal za to, že je nevyhnutné tento senát vylúčiť z prejednávania veci, aby bolo dodržané jeho

právo kupujúceho na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky ním v spojení s čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...“

V časti V sťažnosti označenej nadpisom „*Návrh vo veci samej*“ sa uvádza:

„Sťažovateľ je povinný presne formulovať návrh na rozhodnutie vo veci samej, t. j. aký nález požaduje vysloviť, pretože podľa § 20 ods. 3 (správne má byť „§ 20 ods. 4“, pozn.) zákona o ústavnom súde je ústavný súd v konaní o sťažnostiach viazaný takýmto návrhom na rozhodnutie vo veci samej. Osobitne je potrebné odôvodniť návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia (§ 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha). Aj v takom prípade by sa malo odôvodnenie a požadovaný rozsah riadiť existujúcou judikatúrou ústavného súdu, prípadne Európskeho súdu pre ľudské práva.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom musí obsahovať náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh na začatie konania musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho právny zástupca. K návrhu na začatie konania sa musí priložiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom s výslovným uvedením, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ak má byť predmetom konania pred ústavným súdom sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, musí návrh na začatie konania obsahovať aj náležitosti ustanovené v § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ v nej musí označiť konkrétne základné práva a slobody, ktoré mali byť podľa jeho tvrdenia porušené. Sťažnosť musí tiež obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a musí byť v nej označené, proti komu smeruje. Ak sa sťažovateľ domáha aj primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a jej príloh konštatuje, že nespĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže sťažovateľ predovšetkým

- v nej neuviedol žiadny konkrétny návrh na rozhodnutie ústavného súdu (petit), t. j. čoho sa v konaní pred ústavným súdom domáha (§ 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde), aj keď z v časti I tohto uznesenia citovanej časti V sťažnosti zjavne vyplýva, že sťažovateľovi bolo známe, že jeho sťažnosť musí petit obsahovať,

- k sťažnosti nepripojil splnomocnenie na zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom, t. j. nesplnil obligatórnu náležitosť sťažnosti vyplývajúcu z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde a navyše sa o ustanovenie advokáta prostredníctvom ústavného súdu, resp. iným spôsobom ani nedomáhal.

Na tomto základe ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. apríla 2018